

כד והלכתי אף-אני עמכם בקרי
 והייתי אתכם גם-אני שבע
 כה על-חטאתיכם: והבאתי
 עליכם חרב נקמת נקם-ברית
 ונאספתם אל-עריכם ושלחתי
 דבר בתוכם ונתתם ביד-
 טו אויב: בשברי לכם מטה-לחם
 ואפו עשר נשים לחמכם
 בתנור אחד והשיבו לחמכם
 במשקל ואכלתם ולא תשבעו:
 כז ואם-בזאת לא תשמעו
 כח לי והלכתם עמי בקרי: והלכתי
 עמכם בחמת-קרי ויסרתני
 אתכם אף-אני שבע על-
 כט חטאתיכם: ואכלתם בשר
 בנים ובשר בנותיכם תאכלו:
 ל והשמדתי את-במתיכם
 והכרתי את-חמניכם ונתתי
 את-פגריכם על-פגרי
 גלוליכם וגעלה נפשי אתכם:
 לא ונתתי את-עריכם חרפה
 והשמותי את-מקדושיכם ולא
 לב אויח בריח נוחכם: והשמתי
 אני את-הארץ ושממו עליה
 לג איביכם הישבים בה: ואתכם
 אזרה בגוים והריקתי אחריכם
 חרב והיתה ארצכם שממה
 לד ועריכם יהיו חרבה: או תרצה
 הארץ את-שבתיה כל ימי
 השמה ואתם בארץ איביכם

יד ואם-לא תשמעו לי ולא תעשו
 טו את כל-המצות האלה: ואם-
 בחקתי תמאסו ואם את-
 משפטי תגעל נפשכם
 לבלתי עשות את-כל-מצותי
 טז להפרכם את-בריתי: אף-אני
 אעשה-זאת לכם והפקדתי
 עליכם בהלה את-השחפת
 ואת-הקדחת מכלות עינים
 ומדיבת נפש וזרעתם לריק
 יז זרעכם ואכלהו איביכם: ונתתי
 פני בכם ונגפתם לפני איביכם
 ורדו בכם שנאיכם ונסתם
 יח ואין-דרך אתכם: ואם-עד-
 אלה לא תשמעו לי ויספתי
 ליסרה אתכם שבע על-
 יט חטאתיכם: ושבתי את-גאון
 עזכם ונתתי את-שמיכם
 ככרזל ואת-ארצכם כנחשה:
 כ ותם לריק כחכם ולא-תתן
 ארצכם את-יבולה ועץ הארץ
 כא לא יתן פריו: ואם-תלכו עמי
 קרי ולא תאבו לשמע לי
 ויספתי עליכם מכה שבע
 כב כחטאתיכם: והשלחתי בכם
 את-חית השדה ושכלה אתכם
 והכריתה את-בהמתכם
 והמעיטה אתכם ונשמו
 כג דרכיכם: ואם-באלה לא
 תוסרו לי והלכתם עמי קרי:

ג אס-בחקתי תלכו ואת-מצותי ס
 ד תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי
 גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
 יבולה ועץ השדה יתן פריו:
 ה והשיג לכם דיש את-בציר
 ובציר ישיג את-זרע ואכלתם
 לחמכם לשבע וישבתם לבטח
 שני בארצכם: ונתתי שלום בארץ
 *ו ושבבתם ואין מחריד והשבתי
 חיה רעה מן-הארץ וחרב לא-
 ז תעבר בארצכם: ורדפתם את-
 איביכם ונפלו לפניכם לחרב:
 ח ורדפו מכם חמשה מאה
 ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו
 ט איביכם לפניכם לחרב: ופניתי
 אליכם והפריתי אתכם
 שילוי והרביתי אתכם והקימתי את-
 *ח בריתי אתכם: ואכלתם ישן
 נושן וישן מפני חדש תוציאו:
 יא ונתתי משכני בתוכם ולא-
 יב תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי
 בתוכם והייתי לכם לאלהים
 יג ואתם תהיו-לי לעם: אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים מהית להם
 עבדים ואשפר מטת עלכם
 *ד ואולד אתכם קוממיות:
 ז

אז תשבת הארץ והרצת את-
 לה שבתתיה: כל-ימי השמה
 תשבת את אשר לא-שבתה
 בשבתתיכם בשבתכם עליה:
 לו והנשארים בכם והבאתי
 מרדך בלבכם בארצת איביהם
 ורדף אתם קול עליה נדף ונסו
 מנסת-חרב ונפלו ואין רדף:
 לו וכשלו איש-באחייו כמפני-
 חרב ורדף אין ולא-תהיה
 לכם תקומה לפני איביכם:
 לח ואבדתם בגוים ואכלה אתכם
 לו ארץ איביכם: והנשארים בכם
 ימקו בעונם בארצת איביכם
 ואף בעונת אבתם אתם ימקו:
 מ והתודו את-עונם ואת-עון
 אבתם במעלם אשר מעלו-בי
 ואף אשר-הלכו עמי בקרי:
 מא אף-אני אלך עםם בקרי
 והבאתי אתם בארץ איביהם
 או-אז יפנע לבכם הערל ואז
 מב ירצו את-עונם: וזכרתי את-
 בריתי יעקוב ואף את-בריתי
 יצחק ואף את-בריתי אברהם
 מג אזכר והארץ אזכר: והארץ
 תעזב מהם ותרוץ את-
 שבתתיה בהשמה מהם והם
 ירצו את-עונם יעז ובניעז
 במשפטי מאסו ואת-חקתי
 מד געלה נפשם: ואף-גם-זאת

בהיותם בארץ איביהם לא-
 מאסתים ולא-געלתים לכלתם
 להפר בריתי אתם כי אני יהוה
 מה אלהיהם: וזכרתי להם ברית
 ראשונים אשר הוצאתי-אתם
 מארץ מצרים לעיני הגוים
 להיות להם לאלהים אני
 מו יהוה: אלה החקים והמשפטים
 והתורות אשר נתן יהוה בינו
 ובין בני ישראל בהר סיני
 ביד-משה:
 רביעי
 (שישי)
 כזא וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב דבר אל-בני ישראל ואמרת
 אלהים איש כי יפלא נדר
 ג בערפך נפשת ליהוה: והיה
 ערפך הזכר מבין עשרים שנה
 ועד בן-ששים שנה והיה
 ערפך חמישים שקל כסף
 ד בשקל הקדש: ואם-נקבה
 הוא והיה ערפך שלשים שקל:
 ה ואם מבין-חמש שנים ועד בן-
 עשרים שנה והיה ערפך הזכר
 עשרים שקלים ולנקבה
 ו עשרת שקלים: ואם מבין-
 חודש ועד בן-חמש שנים והיה
 ערפך הזכר חמשה שקלים
 כסף ולנקבה ערפך שלשת
 ז שקלים כסף: ואם מבין-ששים
 שנה ומעלה אם-זכר והיה

ערפך חמשה עשר שקל
 ח ולנקבה עשרה שקלים: ואם-
 מד הוא מערפך והעמידו לפני
 הכהן והעריך אתו הכהן על-
 פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו
 הכהן:
 ט ואם-בהמה אשר יקריבו
 ממנה קרבן ליהוה כל אשר
 יתן ממנו ליהוה יהיה-קדש:
 י לא יחלפנו ולא-ימיר אתו
 טוב פרע אר-רע בטוב ואם-
 הימר ימיר בהמה בבהמה
 והיה-הוא ותמורתו יהיה-
 יא קדש: ואם כל-בהמה טמאה
 אשר לא-יקריבו ממנה קרבן
 ליהוה והעמיז את-הבהמה
 יב לפני הכהן: והעריך הכהן
 אתה בין טוב ובין רע כערפך
 יג הכהן כן יהיה: ואם-גאל
 יגאלנה ויסקף חמישתו על-
 יד ערפך: ואיש כי-יקדש את-
 ביתו קדש ליהוה והעריכו
 הכהן בין טוב ובין רע כאשר
 יעריך אתו הכהן כן יקום:
 טו ואם-המקדיש יגאל את-ביתו
 ויסקף חמישית כסף-ערפך עליו
 חמישי
 (שביעי)
 טז והיה לו: ואם | משדה אחדתו
 יקדיש איש ליהוה והיה ערפך
 לפי זרעו זרע חמר שערים
 יז בחמישים שקל כסף: אם-

כט ^{שביעי} הוא ליהוה: כל-חרם אשר
 יחרם מן-האדם לא יפדה
 ל מות יומת: וכל-מעשר הארץ
 מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה
 לא הוא קדש ליהוה: ואם-גאל
 יגאל איש ממעשרו חמשייתו
 לב ^{מפטור} יסף עליו: וכל-מעשר בקד
 וצאן כל אשר-יעבר תחת
 השבט העשירי יהיה-קדש
 לג ליהוה: לא יבקר בין-טוב
 לרע ולא ימירנו ואם-המר
 ימירנו והיה-הוא ותמורתו
 לד יהיה-קדש לא יגאל: אלה
 המצות אשר צוה יהוה
 את-משה אל-בני ישראל
 בהר סיני:

היבל ונתן את-הערבך ביום
 כד ההוא קדש ליהוה: בשנת
 היובל ישוב השדה לאשר
 קנהו מאתו לאשר-לו אחזת
 כה הארץ: וכל-ערבך יהיה בשקל
 הקדש עשרים גרה יהיה
 ט השקל: אך-בכור אשר-יבקר
 ליהוה בבהמה לא-יקדוש
 איש אתו אם-שור אם-שה
 כו ליהוה הוא: ואם בבהמה
 הטמאה ופדה בערבך ויסף
 חמשתו עליו ואם-לא יגאל
 כח ונמכר בערבך: אך-כל-חרם
 אשר יחרם איש ליהוה מכל-
 אשר-לו מאדם ובהמה
 ומשדה אחזתו לא ימכר ולא
 יגאל כל-חרם קדש-קדשים

משנת היבל יקדוש שדהו
 יח בערבך יקום: ואם-אחר היבל
 יקדוש שדהו וחשב-לו הפהן
 את-הכסף על-פי השנים
 הנותרת עד שנת היבל ונגרע
 יט מערבך: ואם-גאל יגאל את-
 השדה המקדוש אתו ויסף
 חמשיית כסף-ערבך עליו וקם
 כ לו: ואם-לא יגאל את-השדה
 ואם-מכר את-השדה לאיש
 כא אחר לא יגאל עוד: והיה
 השדה בצאתו ביבל קדש
 ליהוה כשדה החרם לפהן
 כב תהיה אחזתו: ואם את-שדה
 מקנתו אשר לא משדה אחזתו
 כג יקדוש ליהוה: וחשב-לו הפהן
 את מכסת הערבך עד שנת